

den ene Side drager nu Danmark med sin tusindaarige Ret, med sit Krav paa den Befolkning, der er Kød af dets Kød og Blod af dets Blod. Paa den anden Side drager Tyskland gennem de indvandrede Elementer og deres Efterkommere, gennem det tyske Sprogs Indflydelse, gennem de økonomiske Betingelser, som muligvis maatte knytte denne eller hin Del af Slesvig til Landet Syd paa. Jeg spørger nu: Hvis Flensborg, uagtet et stort Mindretal viste sig at stemme for Danmark, nu maatte blive indlemmet i Tyskland, vilde dette da efter den højtærede Statsministers Mening ikke være en Inkorporering mod Borgernes Villie?

Hvorfor har Fredstraktaten og Fredskonferencen overhovedet villet give Sønderjylland tilbage til Danmark, til os, som ikke har deltaget i Krigen, som ikke direkte har baaret dens tunge Ofre, og som under Krigen har bestrebt os for at holde os neutrale, for at holde os lige gode Venner med begge Parter? Er det en Tanke, som er opstaaet i Gaar eller i Dag alene for at genere Tyskland, eller er det for at hjælpe en Grænsebefolkning, som er i økonomisk Nød, og hvis Fremtidsudsigter som tilhørende Tyskland vilde være lige saa tunge og alvorlige, som de er for det tyske Riges øvrige Befolkning, for at hjælpe denne Befolkning til at slippe for sin Part af Nød, Lidelse og Tab? Jeg tror, ingen kan være i Tvivl om, at saaledes forholder det sig ikke. Der er ingen i Danmark, som er uvidende om, at der ingen Sinde i Fredstraktaten vilde have været Tale om Sønderjyllands Genforening med Danmark, hvis ikke Slesvig var vort Land, hvis ikke Slesvig i 1864 var erobret fra Danmark. Men naar saaledes Fredstraktaten for Afstemningsmraadets Vedkommende tilintetgør Wiener-Freden, hvorledes kan man da betegne Tilbagegivelsen af gammelt dansk Land, af en gammel dansk By, saaledes som ogsaa Statsministeren har betegnet den, som Anneksion i den Betydning, hvori Statsministeren har brugt Ordet?

Om en Afstemningsmajoritet i Flensborg, der eventuelt gav tysk Flertal, vil man med Rette kunne sige, at en saadan Majoritet efter sin Natur kun var en midlertidig Majoritet. Ingen kan tvivle om, at en Genforening af Flensborg med Danmark vil styrke Byens danske Element i overordentlig Grad. I Stedet for at Nordslesvigs Befolkning udvandrer til Danmark eller Amerika, vil vi se en Tilbagevandring af danske Elementer til Søn-

derjylland. Det Overskud, som Sønderjyllands Landbefolkning maatte have, vil ikke mere af nationale Grunde søge udover Grænsen, men vil drage til sine egne Byer. Genforenes Flensborg med Danmark, er det kun et Tidsspørgsmaal, naar der ad denne Vej, ad Frivillighedens Vej, vil være en afgørende og stor Majoritet af Stemmer for Danmark, saaledes som der var i 1867 og 1881. Skulde da en midlertidig Majoritet, som skyldes selve den i 1864 begaaede Uret og det siden da udøvede Tvangsregimente, være bestemmende for Flensborgs Skæbne?

Hvis den højtærede Statsminister imidlertid mener, at et Flertal af 51 pCt. tyske Stemmer vilde give Tyskland moralsk Ret til at beholde Flensborg, spørger jeg: Hvor er da i saa Fald Retten for de 49 pCt., som stemte for Danmark? Hvor er den Ret, som vil udelukke disse fra deres Fædres Land? Fra det Land, de statsretligt tilhørte indtil 1864, og som de ikke forlod ved frivillig Handling — derom taler Afstemningerne i 1867 og 1881 et tydeligt Sprog —, men som de forlod, fordi de blev tvunget ved Vaabenmagt. ved Vold, med den samme preussiske Militarisme, hvorom Verdenskrigen førtes, og mod hvilken store Dele af det tyske Folk nu selv fører en haard Kamp? Skulde da den preussiske Militarisme tage Stikket hjem, fordi det er lykkedes som Resultat af selve Erobringen og af Erobringsregimentet at forøge Flensborgs Indbyggerantal med et stort Antal af indvandrede, hidkaldte bl. a. ved omfattende militære Foranstaltninger, ved Garnison og Flaadestation?

Jeg har søgt at paavise, at Fredstraktaten med Rette kræver Afstemning og vil tage Hensyn til Afstemningen, men at dette umuligt kan betyde, at et simpelt Flertal paa den ene eller den anden Side skal være det ene afgørende. Fredstraktaten har yderligere henvist til en Række andre for Afgørelsen bestemmende Momenter. Den har saaledes med Rette henvist til det økonomiske Moment. En Grænselinie, dragen uden Hensyntagen til Befolkningens økonomiske Forhold, til dens Mulighed for at genrejse sig økonomisk efter Krigens svære Slag, vilde i Sandhed være en skæbnesvanger Gave. I ganske særlig Grad maa dette Hensyn blive tiltrængt, naar Flensborgs Skæbne skal afgøres. Flensborg var før 1864 næst København den betydeligste danske Havn og Handelsby. Ingen kan være i Tvivl om, at Muligheden for, at Flensborg atter kan